

KONYA MERAM İLÇESİ KARADIĞIN KASABASI'NDA KANAVİÇE İŞLEMELER*

Gülizar ALTUN**

ÖZET

Anadolu'nun çeşitli yörelerinde tekniği aynı, fakat, motif, renk ve kompozisyon farklılıkları ile karşımıza çıkan kanaviçe işlemlerine; Konya Meram İlçesi Karadiğın Kasabası'nda rastlanmıştır. Yörede yapılan alan araştırma çalışması sonucunda, günlük hayatta ve genç kızların çeyizlerinde kanaviçe işlemlerinin çok önemli bir yere sahip olduğu tespit edilmiştir. Kanaviçe işleme tekniği ile çeşitli eserler; yöreye ait motif, renk, kompozisyonlarla süslenecek şekilde işlenmiştir. 500 yıllık tarihi bir geçmişi olan kasabada kanaviçe işlemler çeşitli örf, adet ve gelenekler çerçevesinde uygulanmış ve uygulanmaya devam edecektir.

Anahtar Kelimeler: Türk İşlemleri, Kanaviçe İşleme Tekniği, Konya İli Meram İlçesi Karadiğın Kasabası, Çeyiz Serme, Sembolik Motifler, Motif, Çapraz İğne, Çift Çapraz İğne (Yıldız İğne)

ABSTRACT

A well known embroidering canvas in different places all througoh Anatolia has also been coincident at Karadiğın country of Meram, Konya; having the same technic but with different motives, colours and composition. At the end of the field researches which have been activated in the region, it has been determined that embroidering canvas has a very important place in the daily life of the people and in the trousseau of the young girls. Various handicrafts and work of arts were embroidered with regional motives, colours and compositions by using the technics of embroidering canvas. In this small country which has a 500 years of historical past, the canvas embroidering has been applied in the frames of various usages, customs and traditions and it will continue henceforth.

Keywords: Turkish Embroidery, Canvas Embroidery Technique, Karadiğın Country Of Meram Konya, Bride's Trousseau, Symbolic Motifs, Motif, Cross Stitch, Double Cross Stitch (Star Stitch)

---

* S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Ana Bilim Dalı Doktora Programında yer alan ve Yrd. Doç. Dr. Osman KUNDURACI tarafından yürütülen Geleneksel Türk El Sanatları dersinin seminer çalışması olarak hazırlanmıştır.

** S.Ü. Mesleki Eğitim Fakültesi El Sanatları Eğitimi Bölümü

1. GİRİŞ

Türk kültür varlıklarının ve el sanatlarının en önemli yapı taşlarından biri olan işlemler, ait oldukları yörenin; kültürel, sosyal ve ekonomik değerlerini üstünde barındırırlar. İşlemler, Türk toplumunun ruh güzelliğini, güç ve yeteneklerini en üst düzeyde yansıttığı bir el sanatı çeşididir.

İşlemler içinde önemli bir yere sahip olan kanaviçeler, halk işlemleri arasında Türk kadının en çok ve yaygın olarak uyguladığı bir işleme çeşididir. Teknik olarak dokumanın iplikleri üzerinde yürütülen iğneler grubunun iplik sayılarak yapılan alt başlığı altında incelenen halk arasında kanaviçe olarak bilinen çapraz iğne¹, Anadolu ve Rumeli'de; Avrupa kaynaklı kanaviçe işlemlerinden renk, konu ve kompozisyon özellikleri bakımından farklı olarak uygulanmaktadır. Türk toplumunun geleneklerine, göreneklerine, duygu ve düşüncelerine göre biçim almış ve Türk kadının elinde, toplumun özelliklerine uygun yeni bir kimlik kazanarak halkla mal olmuştur. Her genç kızın uygulamayı bildiği ve mutlaka çeyizinde yer verdiği bir işleme çeşididir. Anadolu'nun her köşesinde yoğun olarak uygulanan kanaviçenin, geleneksel Türk işlemlerimiz içinde önemli bir yeri vardır.

Anadolu'nun çeşitli yörelerinde tekniği aynı fakat motif, renk ve kompozisyon farklılıklarının ile karşımıza çıkan kanaviçe işlemlerine, Konya ili Meram ilçesine bağlı Karadığın kasabasında yapılan araştırma çalışmaları sonucunda rastlanmıştır.

500 yıllık bir geçmişe sahip olan KARADİĞİN kasabası; Konya'nın güneybatısında ve Meram ilçesine 25 km uzaklıkta, Meram – Hatıp – Çayırbağı – Karadığinderesi yol güzergahının sonundadır. Karadığın kasabasının nüfusu 1998 Nüfus Sayımı'na göre 2171 olarak belirlenmiştir. Kasabada 277 hane bulunmaktadır. Kasabanın geçim kaynağı büyümbaş – küçükbaş hayvancılık ve tarımdır.²

Karadığın kasabasında gelenek ve görenekler; halen eskisi gibi sürdürülmekte, hayatın rengi, tadı ve sevinci olma özelliklerini korumaktadırlar. Doğum, sünnet, kız isteme, askere gitme, nişan, düğün ve ölüm gibi hayatın çeşitli dönemlerine ait örf, adet, gelenek ve görenekler yaşatılmaktadır.

2. KANAVİÇE İŞLEME TEKNİĞİ HAKKINDA GENEL BİLGİ

İşleme; her cins kumaş ve deri üzerine elde veya makinede, iğne ve tığ gibi araçlarla, kasnak, gergef ve kağıt vasıtasıyla gerilen zemin üzerine, iplik, sim,

¹ Barışta, H. Örcün, Türk işlemlerinde Teknikler, Ankara, 1997, s. 1-5-45-47

² Konya – Tarım ve Köy İşleri Genel Müdürlüğü Arşivi; Konya Karayolları 3. Bölge Müdürlüğü Arşivi

Konya Meram İlçesi Karadiğın Kasabası'nda Kanaviçe İşlemeler

sırma, tel kullanılarak, çeşitli tekniklerin sayılarak, sayılmadan, düz veya kabarik bir şekilde uygulanması sonucu el emeği, göz nuru ile oluşturulan süsleme sanatıdır.³

Kanaviçenin tanımı ise yazılı literatürde çeşitli şekillerde yapılmıştır. Kanaviçe, “seyrek telli bez (kanava) üzerine iğne ile renkli ipliklerle yapılan işleme”dir.⁴ “Adı İtalyanca’dan gelmektedir. Canavaccio veya Caneveccio seyrek dokunmuş kolalı keten bezi – böyle bir bezin üzerine yapılmış işleme – el işlemlerinde kullanılan çok seyrek örtülü bir cins tül” olarak açıklanmıştır.⁵ Türk Ansiklopedisinde ise, “keten, kenevir, jüt gibi sert elyafı dokuma malzemeleri veya kalınca pamuk ipliği ile seyrek ve muntazam olarak dokunmuş bir kumaş. Bu kumaş kanaviçe adı verilen bir çeşit iğne işinde zemin olarak kullanıldığı gibi, başa işlerde de kullanılır. Kanaviçe işinde, ilmekler birbiri üstüne çaprazlama binerek kare veya dikdörtgen diagonalleri meydana getirirler.”⁶

Bu tanımlamalardan da anlaşıldığı gibi kanaviçe, seyrek dokunuşlu sert kumaş diğer anlamda bu kumaş üzerine uygulanan çarpı işi tekniğidir. Kanaviçe kumaşı, keten, kenevir ve jüt gibi sert lifli ipliklerden, bez ayağı dokuma tekniği olan bir alt bir üst dokuma ile dokunan seyrek görünümlü bir tekstil ürünüdür. Günümüzde keten iplikle dokunmakta ve kolalama işlemine tabi tutulmaktadır. Çift telli olarak dokunan kanaviçe kumaşı, yan yana getirilmiş iki sık iplik sıraları ile atkı ve çözümlü yönünden eşit aralıklarla seyrek görünümlü muntazam kareler oluşturmaktadır. Kanaviçe kumaşında kareler bazılarında küçük, bazılarında ise büyük olabilmektedir. Halk arasında “sık kanaviçe”, “seyrek kanaviçe” olarak adlandırılırlar. Kanaviçe kumaşının sık ve seyrek olması, işlenen motiflerin büyük yada küçük olmasını etkiler. Kanaviçe kumaşı, işleme ile esas kumaş arasında kullanılan bir gereçtir. Düz dokunuşlu, ipliği sayılmayan kumaşlar üzerine kanaviçe iğne tekniği uygulanacağı zaman, işlemenin düzgün olması, sayılarak işlenmesi için kanaviçe kumaşının karelerinden faydalanılır. İşlenecek motif veya suyun ölçülerine uygun kesilen kanaviçe kumaşı esas kumaş üzerine teyellenir. İşleme bitirildikten sonra kanaviçe kumaşı, en ve boy ipliklerinden çekilerek yok edilir. Uygulanan kanaviçe işleme tekniği esas kumaş üzerinde kalır. Kanaviçe işleme tekniği, üzerine uygulandığı kanaviçe kumaşının adını taşımaktadır.⁷

³ Altun (Çelebilik), Gülizar, Konya İli Antikacılarında Bulunan Hesap İşi Ürünleri ve Özellikleri, Ankara, G.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, 1996, s. 32

⁴ Arseven, C. Esad, Sanat Ansiklopedisi, C. 2, İstanbul, 1965, s. 936

⁵ Anonim, “Kanaviçe”, Meydan Larousse, C. 6, İstanbul, 1971, s. 859

⁶ Anonim, “Kanaviçe”, Türk Ansiklopedisi, C. 21, Ankara, 1974, s. 196

⁷ İlker, Celale, Konya Evlerinde ve Müzelerinde Bulunan Kanaviçe İşlemeler, Konya, S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, 1992, s. 9

Kanaviçe işleme tekniği; Türkler’de, 16. yüzyıldan itibaren uygulanmış⁸, fakat, 19. yüzyıldan itibaren yaygınlaşarak Anadolu Türk halk işlemleri içerisinde yerini almıştır.⁹

3. KARADIĞIN KASABASI’NDA KANAVİÇE İŞLEMELER

Yörede yapılan araştırmalar sonucu, kız çeyizine büyük önem verildiği ve kız çeyizinin önemli bir bölümünü kanaviçe işlemlerin oluşturduğu öğrenilmiştir. Karadiğın kasabasında genç kız, gelin gideceği evin bir odasına, kendi elleri ile yaptığı çeyizini büyük bir zevkle, gururla gelenlerin beğenisine sunacak şekilde sergilemektedir. Bu çeyiz sergilemeye yörede “Çeyiz Çakma” adı verilmektedir (Fotoğraf 1 – 2). Konya ve yöresinde eskiden beri oğlan evinde, gelin odası olarak ayrılan odanın süslenmesi “çeyiz çakıcılar” tarafından yapılır.¹⁰ Çeyiz çakma işi Karadiğın kasabasında da bu işe eli yatkın, becerikli ve tecrübeli kişiler tarafından yapılmaktadır.

İnceleme altına alınan, kasabaya ait kanaviçe işlemeli eserlerin; malzeme, uygulama ve kullanım alanı, teknik, renk, konu kompozisyon, sembolik motiflerin varlığı ve anlamlarının, ayrıca kenar temizleme ve süsleme özelliklerinin tespiti yapılmıştır. Bu tespit çalışmaları, eserlere uygulanan gözlem formlarıyla elde edilmiştir. Gözlem formlarına, koleksiyon sahiplerinin ve ürünlerin ayrıntılı bilgileri de işlenmiştir.

Karadiğın kasabası kanaviçe işlemlerinin zemininde; sık ve seyrek dokulu çeşitli renklerde etamin, beyaz renkli patiska kumaş (humayın); Patiska kumaş ile işleme arasında sık dokunuşlu kanaviçe kumaşı; İşlemede ise, sekiz ve oniki nolu pamuklu koton iplik kullanılmıştır. İşleme sırasında, patiska üzerinde uygulama yaparken dikiş iğnesi, etamin üzerinde ise etamin iğnesi kullanılmıştır.

Karadiğın kasabasındaki genç kızların çeyizlerinde mutlaka olması gereken kanaviçe işleme tekniğinin yörede; yastıklara, yastık yaygısı adı verilen yastık örtülerine, hasır yastık örtülerine, seccadelere, ayna kaşı adı verilen ayna örtüsüne, kolcak adı verilen ve hanımların ev işiyle veya hayvanlarla uğraşırken elbise kollarının kirlenmemesi için kollarına taktıkları kolluklara, yatak ve mutfak takımlarına, çocuk yatak takımlarına, kaşık – çatal ve tıraş takımı için yaptıkları bölmeli kaşıklara, tıraşlıklara, esvap örtüsü adı verilen elbise örtülerine ve mendillere işlendiği tespit edilmiştir. Gelin adayı, çeyizinde bulunan örtülerin üzerine yaptığı işlemlerle bu ürünleri süslediği ve böylece daha gösterişli hale getirip, zevkle kullanabilme özelliği kazandırmaktadır.

⁸ Barışta, H. Örcün, Cumhuriyet Dönemi Türk Halk İşlemciliği Desen ve Terminolojisinden Örnekler, Ankara, 2001, s. 49-52

⁹ Barışta, H. Örcün, a.g.e., 1997, s. 45-47

¹⁰ Tuncay Esin, “Konya Çeyiz Çakma Geleneğinde Bezemeli Şekillendirme”, Ev Tekstili, İstanbul, Kasım 2001, s. 55-56. Odabaşı, A. Sefa, Konya İmajı Mekanlar – İnsanlar, Konya, Konya Ticaret Odası, 2003, s. 40-41-42

Konya Meram İlçesi Karadığın Kasabası'nda Kanaviçe İşlemeler

Karadığın kasabasında inceleme altına alınan kanaviçe işlemeli ürünlerde, iki temel teknik uygulandığı görülmüştür. Bunlar, kanaviçe tek çapraz iğne ve çift çapraz iğne yada yıldız iğne olarak bilinen tekniklerdir (Çizim No: 1,2). Ayrıca yardımcı iğne tekniği olarak gözeme iğne tekniğinin de uygulandığı belirlenmiştir. Gözeme iğne tekniği, motiflere kontur oluşturmak için kullanılmıştır.

Kanaviçe işlemlerinde çok zengin renk çeşitliliğine rastlanır. Tek renkli (monokrom) ve çok renkli (polikrom) olarak iki ana grupta uygulanabilirler. Yöreyle ait incelenen eserlerde, motiflerin natüralist bir yaklaşımla doğadaki renkleri ile çok renkli (polikrom) olarak işlendiği gözlenmiştir. Örneklerde çoğunlukla kırmızı, pembe ve tonları, sarı, turuncu, yeşil ve tonları, siyah, mavi ve tonları, beyaz, eflatun ve tonlarının kullanıldığı görülmektedir.

Kanaviçe işlemeli ürünler, işleyenin duygu ve düşünceleri ile şekillenip renklenmekte hatta isimlendirilmektedirler. Desenler elden ele, komşudan komşuya, köyden şehre, aynı yörede olduğu gibi başka bir yöreye göç edenlerle veya başka yerden gelen gelinin çeyiziyle birlikte bölgeler arasında da yayılmaktadır.

Genel olarak kanaviçe işlemlerinde; bitkisel, figürlü, geometrik, nesnel ve yazılı bezeme motifleri, uygulama alanı bulmuşlardır. Karadığın kasabası kanaviçe işlemlerinde; mine, nar, elma, kır çiçekleri, dört yapraklı yonca, üzüm taneleri, asma yaprağı, gelinci, lale, menekşe, sarmaşık, gül, papatya, çilek gibi bitkisel bezeme motifleri, “C” ve “S” kıvrımları, kare, baklama dilimi, düz ve verev çizgiler, eşkenar dörtgen, zikzak, dilimli fistolar, altgen, daire ve üçgen gibi geometrik bezeme motifleri, nesnel bezeme olarak da saksı motifi konu olarak seçilmiş, bütün bu motiflerin simetri ve tekrar kompozisyon kuralları ile uygulandığı belirlenmiştir (Fotoğraf 3-4-5).

Yörede işlenen kanaviçe işlemeli eserlerde, bazı motifler sembolleştirilerek isimlendirilmişlerdir. Bu sembolik motifler; “Bir Avuç Altın”, “Bir Top İnci” ve “Yılanlı Bahçe” olarak isimlendirilmiş ve halk arasında bu işlemler, herkes tarafından bilinmekte ve mutlaka işlenerek çeyize konmaktadır. “Bir Avuç Altın” ve “Bir Top İnci” olarak isimlendirilen kanaviçe işleme motifleri; geline damat tarafından hediye edilen altın, inci gibi değerli takıları sembolik olarak temsil etmekte, bu da zenginlik, bereket, varlık ve güç anlamına gelmektedir. “Yılanlı Bahçe” olarak isimlendirilen motif ise, evliğin çiçekli bir bahçe olduğunu, fakat etrafında ve içinde düşmanlarının olabileceği düşüncesinin unutulmaması gerektiğini, sembolik olarak temsil edilerek işlendiği belirlenmiştir (Fotoğraf 6-7-8).

Kanaviçe işlemeli ürünlerde uyumlu bir bütünlük kazandıran; kumaş, iplik, desen ve kompozisyon özelliklerinin yanı sıra kullanılan kenar temizleme tekniği de önemli bir unsurdur. Değişik şekillerde uygulanan kenar temizleme teknikleri

kanaviçe işlemlerine, estetik, kullanışlılık ve süsleme yönünden değer kazandırır. Kenar temizleme tekniği, işleme tekniğine, kumaşa, kullanılacak yere, moda ve kişinin zevkine göre seçilerek uygulanır. Karadığın kasabası kanaviçe işlemeli ürünlerin kenar süsleme ve temizlemeleri; yörede tentene adı verilen tığ gibi yapılan dantellerin ve çarşıdan satın alınan hazır harçların dikilmesi ile ayrıca iğne oyası ve makinede çeşitli şekillerde piko ve düz dikiş yapma teknikleri ile uygulanmıştır.

4. DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

İnsanoğlu, varolduğu tarihten günümüze kadar hayatının her anında el sanatlarıyla iç içe yaşamış ve yaşamaktadır. Yiyecek, giyecek, bakım, avlanma, süslenme, eğlence ve inançlarının ihtiyaçlarını el sanatlarından ve onun ürünlerinden yararlanarak karşılamışlardır. Toplum yaşayışının ilkesi olarak üretimin, biçim ve kaynaklarını el sanatları yolu ile oluşturmuşlar, bu da toplumların kültürünü ortaya koymuştur.

Bir milletin kültür ve kişiliğinin en canlı belgelerinden sayılan el sanatları; asırlar boyu toplumların, yaşayış, zevk, sanat anlayışı ve el becerisiyle bütünleşerek, insan ruhunun derinliklerinden gelen duygu ve düşüncelerle yoğrulmuş, karşımıza çıkmıştır. Sanat, bir toplumun maddi ve manevi değerlerinin aynası olarak kabul edilir.

Türklerin güzel sanatlar düzeyine çıkarmış olduğu Türk işlemeciliği, tarihi tekstil el sanatları içinde önemli bir yeri bulunmaktadır. Sanat eseri değeri bulunan Türk işlemeciliğinin eserleri; bugün, birçok yerli ve yabancı ülkelerin müzelerinde, özel koleksiyonlarda yerini almıştır.

İşleme sanatı da diğer el sanatları gibi, günlük giyecek ve kullanım eşyasını bezemek isteği ile doğmuştur. İnsanoğlunun, iki parçayı birbirine ekleme, düz bir dikişi bile dekoratif anlamda uygulama fikri ile gelişmiş bir sanat dalıdır.¹¹

İşleme sanatçısı bahçesinde, bağında gördüğünü almış, kendi duygu ve düşüncesine göre yorumlayarak, yeni bir biçime sokmuş ve işlemlerinde konu olarak kullanmıştır. Halkın duygu ve düşünce dünyasının, en iyi şekilde dışa vurum ve anlatım aracı; işleme sanatı eserleridir.

Tekniğin ilerlemesi ve zevklerin değişmesine rağmen, Anadolu'nun bir çok kasaba ve şehirlerinde genç kızlar ve kadınlar, sevgilerini, özlem ve isteklerini, işlemlerdeki motif ve renklerle anlatma geleneğini sürdürürler. Türk toplumu içinde kadının konumu, daima sessizlik olduğu için işlemler onların sesi,

---

¹¹ Akbil, Fatma Pamir, Türk El Sanatlarından Örnekler, İstanbul, 1970, s. 25. Berker, Nurhayat, "Türk İşlemleri", Sanat Dünyamız, S. 2, İstanbul, 1974, s. 1. Ünal, İsmail, "Türk İşlemleri", Türk Etnografya Dergisi, S. 1, 1956, s. 83.

Konya Meram İlçesi Karadiğın Kasabası'nda Kanaviçe İşlemeler

seslenişi, sessiz çığığını temsil eden mesaj araçları olmuştur. Bir işleme eserine bakarken motiflerin ve renklerin dile geldiği görülür ve duyulur.

Kadının iç dünyasını yansıtan işleme eserlerinin önemi, Karadiğın kasabasında da görülmektedir. Hayatlarının en önemli dönemlerinde kullanacakları eşyaları işleme teknikleri ile süslemeleri ve bu ürünlerden oluşan çeyizlerini herkese gururla göstererek mesajlarını iletmeleri, genç kız ve kadınlar için son derece önemlidir.

Karadiğın kasabasında, gelin çeyiz eşyalarının önemli bölümünde, kanaviçe tekniği uygulanmıştır. Anadolu'da çok yaygın olarak kullanılan kanaviçe tekniği ile süslenmiş eşyalar çeyizlerin vazgeçilmez parçalarıdır.

Duygu, düşünce, inanç sistemi olguları ile beslenen; örf, adet, gelenek, görenek ve moda gibi kaynaklarla devamı sağlanan işlemler, halkımızın yaratıcı gücü, dehası, el becerisi ve görsel estetik değer ölçülerinin belgeleri olmuşlar ve olmaya devam edeceklerdir.

KAYNAKÇA

- Akbil, Fatma Pamir, Türk El Sanatlarından Örnekler, İstanbul, 1970
- Altun (Çelebilik), Gülizar, Konya İli Antikacılarında Bulunan Hesap İşi Ürünleri ve Özellikleri, Ankara, G.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, 1996
- Altun, Gülizar, "Türk İşleme ve Örgü Sanatları'nın Genel Özellikleri Konya İl Merkezinde Bugünkü Durumları ve Konya Ekonomisine Katkıları", Ulusal I. Konya Ekonomisi Sempozyumu, Konya, 2003.
- Anonim, "Kanaviçe", Meydan Larousse, C. 6, İstanbul, 1971
- Anonim, "Kanaviçe", Türk Ansiklopedisi, C. 21, Ankara, 1974
- Arseven, C. Esad, Sanat Ansiklopedisi, C. 2, İstanbul, 1965
- Barışta, H. Örcün, Cumhuriyet Dönemi Türk Halk İşlemeciliği Desen ve Terminolojisinden Örnekler, Ankara, 2001
- ....., Türk İşlemelerinde Teknikler, Ankara, 1997
- ....., Osmanlı İmparatorluğu Türk İşlemeleri, Ankara, 1999
- Berker, Nurhayat, "Türk İşlemeleri", Sanat Dünyamız, S. 2, İstanbul, 1974

Gülizar ALTUN

İlker, Celale, Konya Evlerinde ve Müzelerinde Bulunan Kanaviçe İşlemeler,
Konya, S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Basılmamış Yüksek Lisans
Tezi, 1992

Konya – Tarım ve Köy İşleri Genel Müdürlüğü Arşivi

Konya Karayolları 3. Bölge Müdürlüğü Arşivi

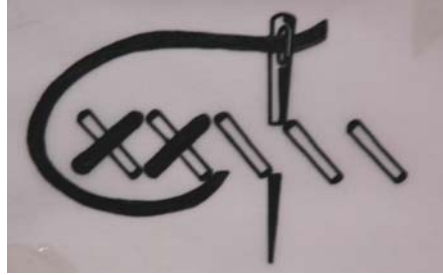
Odabaşı, A. Sefa, Konya İmajı Mekanlar – İnsanlar, Konya, Konya Ticaret
Odası, 2003

Tuncay Esin, “Konya Çeyiz Çakma Geleneğinde Bezemeli Şekillendirme”, Ev
Tekstili, İstanbul, Kasım 2001

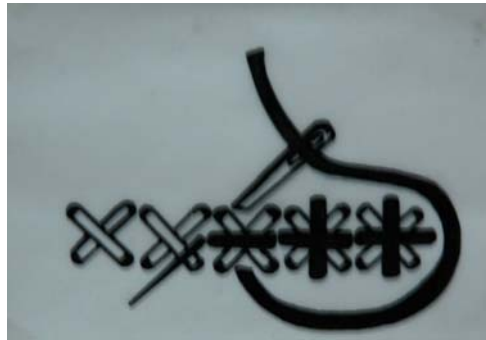
Ünal, İsmail, “Türk İşlemeleri”, Türk Etnografya Dergisi, S. 1, 1956

<http://www.karadigin.com>, 08.04.2004

EKLER

Çizim No 1. Tek Çapraz İğne Tekniği

Çizim No 2. Çift Çapraz İğne Tekniği (Yıldız İğne)

Konya Meram İlçesi Karadığın Kasabası'nda Kanaviçe İşlemeler

Fotoğraf 1. Karadığın Kasabası'nda “Çeyiz Çakma” Geleneği

Fotoğraf 2. Karadığın Kasabası'nda “Çeyiz Çakma” Geleneği

Gülizar ALTUN

Fotoğraf 3. “Asma Dalı” Konulu Hasır Yastık Örtüsü

Fotoğraf 4. “Hercai Menekşe” Konulu Yastık Örtüsü

Konya Meram İlçesi Karadiğın Kasabası'nda Kanaviçe İşlemeler

Fotoğraf 5. "Saksı Gülü" Konulu Mendil

Fotoğraf 6. "Bir Avuç Altın" İsimli Esvap (Elbise) Örtüsünde Detay

Gülizar ALTUN

Fotoğraf 7. “Bir Top İnci” İsimli Yastıktan Detay

Fotoğraf 8. “Yılanlı Bahçe” İsimli Karyola Eteğinden Detay